

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΔΕΚ ΚΑΙ ΠΕΚ

Η ΕΛΛΑΔΑ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2004

*Επιμέλεια: Μ.Α. Χρυσομάλλης
Επ. Καθηγητής Νομικής ΔΠΘ*

Προλογικό σημείωμα

Στις φιλόξενες σελίδες του Digesta εγκαινιάζουμε μία νέα στήλη στην οποία θα καταγράφουμε την ετήσια παρουσία της Ελλάδας ενώπιον των δικαστηρίων της ΕΕ (Δικαστήριο και Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων - ΔΕΚ και ΠΕΚ).

Πρόκειται για μία καταγραφή των αποφάσεων ελληνικού ενδιαφέροντος κατά θεματική ενότητα και όχι κατά ημερομηνία έκδοσης ή είδος διαδικασίας/προσφυγής.

Τέτοιες θεωρούμε, κυρίως, αποφάσεις επί προσφυγών για παράβαση κατά της Ελλάδας, αποφάσεις επί προσφυγών ακυρώσεως, κατά παράλειψως και αποζημιώσεως που ασκήθηκαν από την Ελληνική Κυβέρνηση ή από Έλληνες (φυσικά ή νομικά πρόσωπα) κατά των Κοινοτικών Οργάνων, προδικαστικές παραπομπές στο ΔΕΚ εκ μέρους ελληνικών δικαστηρίων και παραπομπές στο ΔΕΚ εκ μέρους δικαστηρίων άλλων κρατών - μελών στις οποίες εμπλέκεται Έλληνας ως διάδικος στην κύρια δίκη και τέλος αποφάσεις του ΔΕΚ επί αναίρέσεων κατά των αποφάσεων του ΠΕΚ.

Η καταγραφή περιλαμβάνει τις οριστικές αποφάσεις του ΔΕΚ ή του ΠΕΚ και όχι τις εισαχθείσες υποθέσεις κατά την περίοδο αναφοράς ή τις υποθέσεις επί των οποίων δεν έχει εκδοθεί η οριστική απόφαση αλλά βρίσκονται σε προχωρημένο στάδιο (π.χ. έχουν δημοσιευτεί οι προτάσεις του Γενικού Εισαγγελέα ή η Έκθεση της επ' ακροατήριω συζητήσεως).

Η παρουσίαση περιορίζεται στον τίτλο της απόφασης (δικαστήριο, αριθμός απόφασης, διάδικοι, ημερομηνία εκδόσεως), στην συνοπτική περίληψη και το διατακτικό της και δεν περιλαμβάνει άλλα μέρη και κυρίως το σκεπτικό του δικαστηρίου.

Όλες οι αποφάσεις είναι αδημοσίευτες ακόμη στην Συλλογή των αποφάσεων του Δικαστηρίου, αφού η δημοσίευσή τους καθυστερεί περισσότερο από δύο χρόνια. Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να χρησιμοποιήσουν τη διαδικτυακή πύλη του ΔΕΚ <http://euria.eu.int> για να αντλήσουν το σύνολο των στοιχείων μίας αποφάσεως που τους ενδιαφέρει ειδικά.

Κλείνοντας αυτό το προλογικό σημείωμα θα ήθελα να ευχαριστήσω τη φοιτήτρια Νομικής του ΔΠΘ *Στέλλα Παγωμένου* για τη συμβολή της στη συγκέντρωση του υλικού.

M.A.X.

Ελεύθερη Κυκλοφορία Εμπορευμάτων

• ΔΕΚ, υπόθεση 426/02, Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας, απόφαση της 21.10.2004.

Παράβαση κράτους - μέλους - Φορολογικές επιβαρύνσεις ισοδύναμου αποτελέσματος - Κοινή εμπορική πολιτική - Εισαγωγή εμπορευμάτων προελεύσεως κρατών - μελών και τρίτων χωρών - Τέλη για τη θεώρηση των τιμολογίων.

Το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, επιβάλλοντας υπέρ του Εθνικού Οργανισμού Φαρμάκων τέλος για τη θεώρηση τιμολογίων εισαγωγής πρώτων υλών φαρμακευτικής χρήσης καθώς και έτοιμων και ημιέτοιμων φαρμάκων, προερχομένων από άλλα κράτη - μέλη ή από τρίτες χώρες, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 23 ΕΚ, 25 ΕΚ και 133 ΕΚ.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ελεύθερη Κυκλοφορία Προσώπων

• ΔΕΚ, συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 482/01 και 493/01, που έχουν ως αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως από το Verwaltungsgericht Stuttgart (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, στο πλαίσιο των διαφορών που εκκρεμούν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Γιώργου Ορφανοπούλου, Νατάσας Ορφανοπούλου, Μελίνας Ορφανοπούλου, Σοφίας Ορφανοπούλου, και Land Baden-Wurttemberg (C-482/01), και μεταξύ Raffaele Oliveri και Land Baden-Wurttemberg (C-493/01), απόφαση της 29.04.2004.

Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων - Δημόσια τάξη - Οδηγία 64/221/ΕΟΚ - Απόφαση περί απελάσεως λόγω παραβάσεων της ποινικής νομοθεσίας - Συνεκτίμηση της διάρκειας της διαμονής και της προσωπικής καταστάσεως - Θεμελιώδη δικαιώματα - Προστασία της οικογενειακής ζωής - Συνεκτίμηση των περιστάσεων που προέκυψαν κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της τελευταίας διοικητικής αποφάσεως και της εκτιμήσεως της νομιμότητας αυτής από διοικητικό δικαστήριο - Δικαίωμα του ενδιαφερομένου να προβάλλει ισχυρισμούς σκοπιμότητας ενώπιον γνωμοδοτικής αρχής.

Το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε με διατάξεις της 20ής Νοεμβρίου και της 4ης Δεκεμβρίου 2001 το Verwaltungsgericht Stuttgart, αποφαινεται:

1) Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να κρίνει σε ποιες διατάξεις του κοινοτικού δικαίου, πέραν του άρθρου 18, παράγραφος 1, ΕΚ, μπορεί ενδεχομένως να στηριχθεί ένας υπήκοος κράτους - μέλους όπως ο R. Oliveri στο πλαίσιο της διαφοράς που κατέληξε στην υπόθεση C-493/01. Συναφώς, στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται

ειδικότερα να κρίνει αν ο ενδιαφερόμενος υπάγεται στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 39 ΕΚ, είτε ως εργαζόμενος είτε ως πρόσωπο που απολαύει του δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας δυνάμει διατάξεων του παραγωγού δικαίου που θεσπίζονται για την εφαρμογή του εν λόγω άρθρου, ή αν μπορεί να στηριχθεί σε άλλες διατάξεις του κοινοτικού δικαίου, όπως η οδηγία 90/364/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1990, σχετικά με το δικαίωμα διαμονής, ή το άρθρο 49 ΕΚ το οποίο εφαρμόζεται μεταξύ άλλων στους αποδέκτες υπηρεσιών.

2) Το άρθρο 3 της οδηγίας 64/221/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1964, περί του συντονισμού των ειδικών μέτρων για τη διακίνηση και τη διαμονή αλλοδαπών, τα οποία δικαιολογούνται για λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας ή δημοσίας υγείας, απαγορεύει εθνική ρύθμιση η οποία υποχρεώνει τις εθνικές αρχές να απελαύνουν υπηκόους άλλων κρατών - μελών που καταδικάστηκαν, λόγω εκ προθέσεως παραβάσεως του νόμου περί ναρκωτικών ουσιών, σε σωφρονιστική ποινή ανηλίκων διάρκειας τουλάχιστον δύο ετών χωρίς αναστολή ή σε στερητική της ελευθερίας ποινή χωρίς αναστολή.

3) Το άρθρο 3 της οδηγίας 64/221 αντίκειται σε εθνική πρακτική σύμφωνα με την οποία τα εθνικά δικαστήρια δεν λαμβάνουν υπόψη, κατά την εξέταση της νομιμότητας της απελάσεως υπηκόου άλλου κράτους - μέλους, τα πραγματικά περιστατικά τα οποία προέκυψαν μετά την τελευταία απόφαση των αρμόδιων αρχών και τα οποία συνεπάγονται ενδεχομένως ότι έχει εξαλειφθεί ή περιορισθεί σημαντικά η απειλή που συνιστά για τη δημόσια τάξη η συμπεριφορά του οικείου προσώπου. Τέτοια περίπτωση συντρέχει ιδίως εφόσον παρήλθε μακρό χρονικό διάστημα μεταξύ, αφενός, της εκδόσεως της αποφάσεως περί απελάσεως του ενδιαφερομένου και, αφετέρου, της εκτίμησεως της αποφάσεως αυτής από το αρμόδιο δικαστήριο.

4) Τα άρθρα 39 ΕΚ και 3 της οδηγίας 64/221 απαγορεύουν εθνική νομοθεσία ή πρακτική σύμφωνα με την οποία η απέλαση από την εθνική επικράτεια υπηκόου άλλου κράτος μέλους λόγω καταδίκης σε ορισμένη ποινή για συγκεκριμένα εγκλήματα διατάσσεται, παρά τη συνεκτίμηση περιστάσεων οικογενειακής φύσεως, βάσει του τεκμηρίου ότι αυτός πρέπει να απελαθεί, χωρίς να λαμβάνονται δεόντως υπόψη ούτε η προσωπική του συμπεριφορά ούτε ο κίνδυνος που συνιστά για τη δημόσια τάξη.

5) Το άρθρο 39 ΕΚ και η οδηγία 64/221 δεν απαγορεύουν την απέλαση από την εθνική επικράτεια υπηκόου άλλου κράτος μέλους λόγω καταδίκης σε ορισμένη ποινή για συγκεκριμένα εγκλήματα, ο οποίος, αφενός, συνιστά ενεστώσα απειλή για τη δημόσια τάξη και, αφετέρου, διέμεινε για πολλά χρόνια στο κράτος - μέλος υποδοχής και μπορεί να επικαλεσθεί περιστάσεις οικογενειακής φύσεως κατά της απελάσεως, εφόσον η κατά περίπτωση εκτίμηση από τις εθνικές αρχές της δίκαιης ισορροπίας μεταξύ των υφιστάμενων νομίμων συμφερόντων γίνεται τηρουμένων των γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου και, ιδίως, λαμβανομένης δεόντως υπόψη της τηρήσεως των θεμελιωδών δικαιωμάτων, όπως της προστασίας της οικογενειακής ζωής.

6) Το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 64/221 απαγορεύει εθνική ρύθμιση, η οποία δεν προβλέπει ούτε διαδικασία ενστάσεως ούτε προσφυγής, κατά την οποία διενεργείται επίσης εξέταση της σκοπιμότητας, κατά αποφάσεως διοικητικής αρχής περί απελάσεως υπηκόου άλλου κράτους - μέλους, όταν δεν έχει ιδρυθεί αρχή ανεξάρτητη από την εν λόγω διοικητική αρχή. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να κρίνει αν δικαστήρια όπως τα *Verwaltungsgerichte* είναι σε θέση να εξετάζουν τη σκοπιμότητα των μέτρων απελάσεως.

Ελευθερία Εγκατάστασης

• ΔΕΚ, υπόθεση 417/02, Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας, απόφαση της 19/11/2004.

Παράβαση κράτους - μέλους - Οδηγία 85/384/ΕΟΚ - Αναγνώριση πτυχίων αρχιτεκτονικής - Διαδικασία εγγραφής στο Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας - Υποχρέωση προσκομίσεως εγγράφου που να βεβαιώνει ότι ο σχετικός τίτλος εμπίπτει στο καθεστώς αμοιβαίας αναγνώρισεως.

Το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, θεσπίζοντας και διατηρώντας σε ισχύ τις διατάξεις του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του προεδρικού διατάγματος 107/1993, της 22ας Μαρτίου 1993, και αποδεχόμενη ότι το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας, η εγγραφή στο οποίο αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την άσκηση του επαγγέλματος του αρχιτέκτονα στην Ελλάδα, αρνείται συστηματικά την εγγραφή κοινοτικών υπηκόων, κατόχων μη ελληνικών διπλωμάτων, τα οποία θα έπρεπε να αναγνωρίζονται δυνάμει της οδηγίας 85/384/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 1985, για την αμοιβαία αναγνώριση των πτυχίων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων στον τομέα της αρχιτεκτονικής και τη λήψη μέτρων για τη διευκόλυνση της πραγματικής άσκησης του δικαιώματος εγκατάστασης και ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα

Ελεύθερη Παροχή Υπηρεσιών

• ΔΕΚ, υπόθεση 85/03, έχει ως αντικείμενο αίτηση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Ελλάδα) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Μαυρωνά και Σία ΟΕ, Δέλτα Εταιρία Συμμετοχών ΑΕ η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, διάταξη της 10.02.2004.

Άρθρο 104, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας - Οδηγία 86/653/ΕΟΚ - Συντονισμός των δικαίων των κρατών - μελών όσον αφορά τους εμπορικούς αντιπροσώπους - Εφαρμογή στους παραγγελιοδόχους

Το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) έκρινε ότι:

Η οδηγία 86/653/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1986, για το συντονισμό των δικαίων των κρατών - μελών όσον αφορά τους εμπορικούς αντιπροσώπους (ανεξάρτητους επαγγελματίες), έχει την έννοια ότι τα πρόσωπα που ενεργούν για λογαριασμό ενός αντιπροσωπευόμενου, αλλά ιδίω ονόματι, δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας αυτής.

Κοινωνική Ασφάλιση των Διακινούμενων Ασφαλισμένων

• ΔΕΚ, υπόθεση 341/03, Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας, απόφαση της 07.10.2004.

Παράβαση κράτους - μέλους – Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη της οδηγίας 98/49/ΕΚ.

Το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 98/49/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1998, σχετικά με την προστασία των δικαιωμάτων συμπληρωματικής συνταξιοδότησης των μισθωτών και των μη μισθωτών που μετακινούνται εντός της Κοινότητας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει αυτής της οδηγίας.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Γεωργία

• ΔΕΚ, συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 361/02 και 362/02 έχουν ως αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Πειραιώς (Ελλάδα) στο πλαίσιο των διαφορών που εκκρεμούν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Ελληνικού Δημοσίου και Νικολάου Τσάπαλου (C-361/02), Κωνσταντίνου Διαμαντάκη (C-362/02), απόφαση της 01.07.2004.

Οδηγία 76/308/ΕΟΚ – Αμοιβαία συνδρομή για την είσπραξη δασμών – Εφαρμογή επί απαιτήσεων οι οποίες γεννήθηκαν πριν από την έναρξη της ισχύος της οδηγίας.

Το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), κρίνοντας επί του ερωτήματος που του υπέβαλε το Διοικητικό Εφετείο Πειραιώς με αποφάσεις της 28ης Ιουνίου 2002, αποφαινεται:

Η οδηγία 76/308/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 1976, περί της αμοιβαίας συνδρομής στον τομέα της εισπράξεως των απαιτήσεων που προκύπτουν από πράξεις οι οποίες αποτελούν μέρος του συστήματος χρηματοδοτήσεως του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, καθώς και από γεωργικές εισφορές και δασμούς, και περί του φόρου προστιθεμένης αξίας και τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης, όπως τροποποιήθηκε με την πράξη περί των όρων προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας και των προσαρμογών των ιδρυτικών συνθηκών της Ευρωπαϊκής

Ενώσεως, έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται επί τελωνειακής φύσεως απαιτήσεων οι οποίες γεννήθηκαν σε κράτος - μέλος και αποτελούν αντικείμενο τίτλου εκδοθέντος από το κράτος αυτό πριν από τη θέση σε ισχύ της εν λόγω οδηγίας εντός άλλου κράτους - μέλους όπου έχει την έδρα της η αρμόδια αρχή.

• ΔΕΚ, υπόθεση 332/01, Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, απόφαση της 07.10.2004.

ΕΓΤΠΕ – Εκκαθάριση λογαριασμών – Οικονομικά έτη 1996 έως 1999 – Απόφαση 2001/557/ΕΚ – Βαμβάκι, ελαιόλαδο, σταφίδες, αιγοπρόβειο κρέας.

Με την προσφυγή της, η Ελληνική Δημοκρατία ζητεί την ακύρωση της απόφασης 2001/557/ΕΚ της Επιτροπής, της 11ης Ιουλίου 2001, για τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη - μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ L 200, σ. 28, στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση), κατά το μέρος της απόφασης που την αφορά.

Το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

• ΔΕΚ, υπόθεση 328/02, Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας, απόφαση της 12.10.2004.

Παράβαση κράτους - μέλους – Γεωργία – Κανονισμός (ΕΟΚ) 3508/92 – Ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου σχετικά με ορισμένα καθεστάτα κοινοτικών ενισχύσεων.

Το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να λάβει τα αναγκαία νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα για την πλήρη εφαρμογή του άρθρου 2, στοιχεία α' και ε', του κανονισμού 3508/92 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1992, για τη θέσπιση ενός ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου σχετικά με ορισμένα καθεστάτα κοινοτικών ενισχύσεων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τον ως άνω κανονισμό.

2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και η Ελληνική Δημοκρατία φέρουν εκάστη τα δικαστικά τους έξοδα.

• ΔΕΚ, υπόθεση 398/03 με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Helsingin hallinto-oikeus (Φινλανδία), με απόφαση της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 24 Σεπτεμβρίου 2003, στο πλαίσιο της διαδικασίας που κίνησε η εταιρία E. Gavrielides Oy, απόφαση της 02.12.2004.

Οδηγία 90/642/ΕΟΚ – Ανώτατες τιμές περιεκτικότητας σε κατάλοιπα φυτοφαρμάκων – Αμπελόφυλλα.

Το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), αποφαινεται:

Η οδηγία 90/642/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1990, που αφορά τον καθορισμό των ανώτατων περιεκτικότητων για τα κατάλοιπα φυτοφαρμάκων επάνω ή μέσα σε ορισμένα προϊόντα φυτικής προέλευσης, συμπεριλαμβανομένων των σποροκηπευτικών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2000/42/ΕΚ της Επιτροπής, της 22ας Ιουνίου 2000, δεν έχει εφαρμογή στα αμπελόφυλλα.

Μεταφορές

• ΔΕΚ, υπόθεση 550/03, Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας, απόφαση της 07.10.2004.

Παράβαση κράτους - μέλους – Οδηγίες 2001/12/ΕΚ, 2001/13/ΕΚ και 2001/14/ΕΚ – Κοινοτικοί σιδηρόδρομοι – Ανάπτυξη – Άδειες σιδηροδρομικών επιχειρήσεων – Κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών, χρεώσεις για τη χρήση της υποδομής και πιστοποίηση ασφάλειας – Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

Το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) αποφασίζει:

1) *Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς τις οδηγίες 2001/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, για την τροποποίηση της οδηγίας 91/440/ΕΟΚ του Συμβουλίου για την ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων, 2001/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, για την τροποποίηση της οδηγίας 95/18/ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με την παροχή αδειών σε σιδηροδρομικές επιχειρήσεις, και 2001/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής, καθώς και με την πιστοποίηση ασφάλειας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει αυτών των οδηγιών.*

2) *Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.*

Φορολογία

• ΔΕΚ, υπόθεση 475/01, Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενη από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας κατά Ελληνικής Δημοκρατίας, απόφαση της 05.10.2004.

Παράβαση κράτους - μέλους – Παράβαση του άρθρου 90, πρώτο εδάφιο, ΕΚ – Ειδικοί φόροι καταναλώσεως επί της αλκοόλης και των αλκοολούχων ποτών – Εφαρμογή για το ούζο συντελεστή μικρότερου από εκείνον που ισχύει για τα άλλα αλκοολούχα ποτά – Σύννομο του συντελεστή αυτού σε σχέση με οδηγία κατά της

οποίας δεν ασκήθηκε προσφυγή εντός της προβλεπομένης από το άρθρο 230 ΕΚ προθεσμίας.

Το Δικαστήριο (ολομέλεια) αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

3) Το Ηνωμένο Βασίλειο Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Δίκαιο των Εταιριών

• ΔΕΚ, υπόθεση 28/03 με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα), με διάταξη της 23ης Οκτωβρίου 2002, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 24 Ιανουαρίου 2003, στο πλαίσιο της διαδικασίας Επικουρικό Κεφάλαιο κατά Υπουργού Ανάπτυξης, απόφαση της 01.07.2004.

Ασφαλίσεις – Άρθρα 15 και 16 της πρώτης οδηγίας 73/239/ΕΟΚ – Άρθρα 17 και 18 της πρώτης οδηγίας 79/267/ΕΟΚ – Διαδικασία εκκαθαρίσεως ασφαλιστικής εταιρίας κατόπιν ανακλήσεως της αδείας λειτουργίας – Προνομιακή κατάταξη των απαιτήσεων από σχέση εξαρτημένης εργασίας και των απαιτήσεων εξ ασφαλίσεως αντιστοίχως.

Υπό τις συνθήκες αυτές στο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι τα άρθρα 15 και 16 της οδηγίας 73/239 και τα άρθρα 17 και 18 της οδηγίας 79/267 δεν απαγορεύουν εθνική νομοθεσία δυνάμει της οποίας, σε περίπτωση πτωχεύσεως, εκκαθαρίσεως ή ανάλογης καταστάσεως αφερεγγυότητας της ασφαλιστικής επιχειρήσεως, τα αντιπροσωπεύοντα τα τεχνικά αποθεματικά στοιχεία του ενεργητικού μπορούν να χρησιμοποιούνται για την ικανοποίηση των απαιτήσεων που απορρέουν από σχέσεις εξαρτημένης εργασίας πριν από την ικανοποίηση των εξ ασφαλίσεως απαιτήσεων, εφόσον η νομοθεσία αυτή αναγνωρίζει στις τελευταίες αυτές απαιτήσεις προνόμιο η βάση του οποίου περιλαμβάνει, εν πάση περιπτώσει, πλην των αντιπροσωπευόντων τα τεχνικά αποθεματικά στοιχεία του ενεργητικού, άλλα στοιχεία του ενεργητικού της επιχειρήσεως και μπορεί, δυνάμει υπουργικής αποφάσεως, να επεκταθεί στο σύνολο των διαθεσίμων στοιχείων του ενεργητικού της επιχειρήσεως.

• ΔΕΚ, υπόθεση 255/01 με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα), με απόφαση της 12ης Ιουνίου 2001, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 3 Ιουλίου 2001, στο πλαίσιο της υποθέσεως: Παναγιώτης Μαρκόπουλος κ.λπ., Υπουργού Ανάπτυξης, Σώματος Ορκωτών Ελεγκτών, παρισταμένων των Γεωργίου Σαμοθράκη κ.λπ., και Χρήστου Παναγιωτίδη, απόφαση της 07.10.2004.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως – Όγδοη οδηγία 84/253/

ΕΟΚ – Άρθρα 11 και 15 – Χορήγηση άδειας στους υπεύθυνους για τον νόμιμο έλεγχο των λογιστικών εγγράφων – Δυνατότητα χορηγήσεως της άδειας σε πρόσωπα που δεν έχουν υποβληθεί σε εξετάσεις επαγγελματικής ικανότητας – Προϋποθέσεις χορηγήσεως άδειας σε υπηκόους άλλων κρατών - μελών.

Το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφαινεται:

1) Το άρθρο 15 της όγδοης οδηγίας 84/253/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 1984, βασιζόμενης στο άρθρο 54, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', της Συνθήκης ΕΟΚ, για τη χορήγηση άδειας στους υπεύθυνους για τον νόμιμο έλεγχο των λογιστικών εγγράφων, επιτρέπει σε όλα τα κράτη - μέλη να χορηγούν επαγγελματική άδεια στους πληρούντες τις προϋποθέσεις του άρθρου αυτού, ήτοι σε όσους έχουν δικαίωμα, εντός του ενδιαφερομένου κράτους - μέλους, να διενεργούν τον νόμιμο έλεγχο των εγγράφων που αναφέρονται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, και ασκούσαν τη δραστηριότητα αυτή έως την ημερομηνία που προβλέπει το εν λόγω άρθρο 15, χωρίς να τους υποχρεώνουν σε προηγούμενη επιτυχή συμμετοχή σε εξετάσεις επαγγελματικής ικανότητας.

Ωστόσο, το εν λόγω άρθρο 15 δεν επιτρέπει σε κράτος - μέλος να κάνει χρήση της ευχέρειας που προβλέπεται στο άρθρο αυτό μετά την παρέλευση της προθεσμίας ενός έτους από την ημερομηνία θέσεως σε εφαρμογή των εθνικών διατάξεων μεταφοράς της εν λόγω οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, ημερομηνία η οποία, εν πάση περιπτώσει, δεν μπορεί να είναι μεταγενέστερη της 1ης Ιανουαρίου 1990.

2) Το άρθρο 11 της όγδοης οδηγίας 84/253 επιτρέπει στο κράτος - μέλος υποδοχής να χορηγεί άδεια ασκήσεως της δραστηριότητας του νομίμου ελέγχου των λογιστικών εγγράφων στους επαγγελματίες οι οποίοι έχουν ήδη λάβει άδεια εντός άλλου κράτους - μέλους, χωρίς να τους υποβάλλει σε εξετάσεις επαγγελματικής ικανότητας, αν οι αρμόδιες αρχές του εν λόγω κράτους - μέλους υποδοχής κρίνουν τα προσόντα των επαγγελματιών αυτών ισοτίμα με εκείνα που απαιτούνται από την εθνική νομοθεσία του κράτους τους, σύμφωνα με την εν λόγω οδηγία.

Περιβάλλον - Καταναλωτές

• ΔΕΚ, υπόθεση 119/02, Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατα Ελληνικής Δημοκρατίας, απόφαση της 24.06.2004.

Παράβαση κράτους - μέλους – Άρθρα 3, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, και 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ – Απόρριψη αστικών λυμάτων σε ευαίσθητη περιοχή – Έλλειψη αποχετευτικού δικτύου – Έλλειψη επεξεργασίας αυστηρότερης της δευτεροβάθμιας επεξεργασίας που προβλέπει το άρθρο 4 της εν λόγω οδηγίας.

Το δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφάσισε:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας τα αναγκαία μέτρα για την εγκατάσταση αποχετευτικού δικτύου των αστικών λυμάτων της περιοχής του Θριασίου Πε-

δίου και μη υποβάλλοντας σε επεξεργασία αυστηρότερη της δευτεροβάθμιας τα αστικά λύματα της περιοχής αυτής πριν από την απόρριψή τους στην ευαίσθητη περιοχή του κόλπου της Ελευσίνας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, και 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 98/15/ΕΚ της Επιτροπής, της 27ης Φεβρουαρίου 1998.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

• ΔΕΚ, υπόθεση 420/02, Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά. Ελληνικής Δημοκρατίας, απόφαση της 18.11.2004.

Παράβαση κράτους - μέλους - Παράνομη απόθεση στερεών αποβλήτων στη θέση «Πέρα Γαληνοί» - Οδηγία 75/442/ΕΟΚ, περί των στερεών αποβλήτων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ - Άρθρα 4 και 9.

Το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να λάβει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσει ότι η διάθεση ή η αξιοποίηση των στερεών αποβλήτων που αποτίθενται στη θέση «Πέρα Γαληνοί» της εδαφικής περιφέρειας του νομού Ηρακλείου θα πραγματοποιείται χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η υγεία του ανθρώπου, χωρίς να δημιουργείται κίνδυνος για το νερό, τον αέρα ή το έδαφος, ούτε για την πανίδα και τη χλωρίδα, και χωρίς να προκαλούνται ενοχλήσεις από τον θόρυβο ή τις οσμές, και χορηγώντας άδεια για τη λειτουργία αυτής της εγκαταστάσεως μη περιέχουσα τα απαραίτητα στοιχεία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 4 και 9 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ, περί των στερεών αποβλήτων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Περιφερειακή Πολιτική

• ΠΕΚ, υπόθεση 139/02, Ιδιωτικό Ινστιτούτο Επαγγελματικής Κατάρτισης Ν. Αυγερινούπουλου Αναγνωρισμένες Τεχνικές Ιδιωτικές Επαγγελματικές Σχολές Α.Ε., Πανελλήνια Ένωση Ιδιωτικών Ινστιτούτων Επαγγελματικής Κατάρτισης, Πανελλήνια Ένωση Ιδιωτικής Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης κατά Επιτροπής Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, απόφαση της 15.03.2004.

Διαρθρωτικό ταμείο - Κοινωνικό πλαίσιο στήριξης - Επιχειρησιακό πρόγραμμα - Απάντηση της Επιτροπής για την τροποποίηση της γνωστής απόφασης επιδοκμασίας του επιχειρησιακού προγράμματος - Προσφυγή ακυρώσεως - Σύντομη Διάθεση - Απαράδεκτο.

Το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα) διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αγωγή ως απαράδεκτη.

2) Καταδικάζει τους ενάγοντες στα δικαστικά έξοδα.

• ΠΕΚ, υπόθεση 66/02, Ιδιωτικό Ινστιτούτο Επαγγελματικής Κατάρτισης Ν. Αυγερινούπουλου Αναγνωρισμένες Τεχνικές Ιδιωτικές Επαγγελματικές Σχολές Α.Ε., Πανελλήνια Ένωση Ιδιωτικών Ινστιτούτων Επαγγελματικής Κατάρτισης, Πανελλήνια Ένωση Ιδιωτικής Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης κατά Επιτροπής Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, απόφαση της 15.03.2004.

Διαρθρωτικό ταμείο – Κοινοτικό πλαίσιο στήριξης – Επιχειρησιακό πρόγραμμα – Αίτηση Τροποποίησης - Προσφυγή κατά παραλείψεως – Κατάληψη τελευταίας τοποθετημένης θέσης στην παράλειψη – Δεν λαμβάνει χώρα απόφαση.

Το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα) διατάσσει:

1) Δεν υπάρχει λόγος να αποφανθεί για την παρούσα προσφυγή.

2) Καταδικάζει την πλευρά των εναγόντων στα δικαστικά έξοδα.

Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου - Δικονομικά Ζητήματα - Υποθέσεις Θεσμικού Χαρακτήρα

• ΠΕΚ, υπόθεση 202/02, Μακεδονικό Μετρό, Μηχανική ΑΕ κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, διάταξη της 14.01.2004.

Διαγωνισμοί για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων - Μη κίνηση διαδικασίας για τη διαπίστωση παραβάσεως - Άρθρο 3 της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ - Αγωγή αποζημίωσης – Απαράδεκτο.

Το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα) διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αγωγή ως απαράδεκτη.

2) Καταδικάζει τις ενάγουσες στα δικαστικά έξοδα.

• ΔΕΚ, υπόθεση 524/03, Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γ. & Ε. Γιαννιώτης ΕΠΕ, υπό τον διακριτικό τίτλο «Νοσοκομείο Αγία Ελένη», απόφαση της 05.10.2004.

Ρήτρα διαιτησίας – Επιστροφή προκαταβληθέντων ποσών – Τόκοι υπερημερίας – Ερημοδικία.

Με την αγωγή της, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί να επιστραφεί, πλέον νομίμων τόκων, το ποσό των 212.010,17 ευρώ το οποίο κατέβαλε στο πλαίσιο της εκτελέσεως των συμβάσεων υπό στοιχεία HC 1035, DE 3010 και HC 4007.

Μεταξύ του Δεκεμβρίου του 1995 και του Δεκεμβρίου του 1998, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα, εκπροσωπούμενη από την Επιτροπή, συνήψε με διάφορες κοινοπραξίες τις συμβάσεις υπό στοιχεία HC 1035, DE 3010 και HC 4007 στο πλαίσιο του ειδικού προγράμματος «έρευνας, τεχνολογικής αναπτύξεως και επιδείξεως στον τομέα της τηλεματικής (1994-1998)», το οποίο εγκρίθηκε με την απόφαση 94/802/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1994 (ΕΕ L 334, σ. 24).

Το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαινεται:

1) Υποχρεώνει τη Γ. & Ε. Γιαννιώτης ΕΠΕ να καταβάλει στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων το ποσό των 212.010,17 ευρώ ως κεφάλαιο, πλέον τόκων:

– όσον αφορά το ποσό των 72.136,15 ευρώ, με επιτόκιο 6% από τις 30 Σεπτεμβρίου 2001 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2002, με επιτόκιο 8% από την 1η Ιανουαρίου 2003 μέχρι την ημερομηνία της παρούσας αποφάσεως και με το επιτόκιο που ισχύει βάσει της ελληνικής νομοθεσίας, δηλαδή τώρα του άρθρου 3, παράγραφος 2, του νόμου 2842/2000 για την αντικατάσταση της δραχμής από το ευρώ, με όριο επιτόκιο 8%, από την ημερομηνία της παρούσας αποφάσεως μέχρι την ολοσχερή εξόφληση·

– όσον αφορά το ποσό των 28.758,20 ευρώ, με επιτόκιο 5,25% από τις 30 Νοεμβρίου 2001 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2002, με επιτόκιο 7,25% από την 1η Ιανουαρίου 2003 μέχρι την ημερομηνία της παρούσας αποφάσεως και με το επιτόκιο που ισχύει βάσει της προαναφερθείσας διατάξεως του ελληνικού νόμου, με όριο επιτόκιο 7,25%, από την ημερομηνία της παρούσας αποφάσεως μέχρι την ολοσχερή εξόφληση·

– όσον αφορά το ποσό των 111.115,82 ευρώ, με επιτόκιο 4,78% από τις 15 Ιανουαρίου 2002 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2002, με επιτόκιο 6,78% από την 1η Ιανουαρίου 2003 μέχρι την ημερομηνία της παρούσας αποφάσεως και με το επιτόκιο που ισχύει βάσει της προαναφερθείσας διατάξεως του ελληνικού νόμου, με όριο επιτόκιο 6,78 %, από την ημερομηνία της παρούσας αποφάσεως μέχρι την ολοσχερή εξόφληση.

2) Καταδικάζει τη Γ. & Ε. Γιαννιώτης ΕΠΕ στα δικαστικά έξοδα.